

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی تعیین بدون مدت در عقد اجاره در فقه اسلامی، مصر و فرانسه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری حقوق و علوم انسانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

حسن حیدری - گروه حقوق (گرایش حقوق خصوصی)، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

علی رضا خیرعلی مشاک - گروه حقوق خصوصی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

در عقود معین علاوه بر شرایط عمومی صحت اجاره رعایت قواعد اختصاصی راجع به هر عقد الزامی است. عقد اجاره نیز علاوه بر شرایط عمومی صحت معاملات، رعایت یک سلسله قواعد اختصاصی در آن است. از جمله اینها تعیین مدت عقد اجاره می باشد که ماده ۴۶۸ ضمانت اجرای عدم تعیین مدت را بطلان عقد ذکر کرده است. البته براین ماده استثنائاتی وارد و از جمله ماده ۵۰۱ قانون مدنی که مقرر می دارد اگر عقد اجاره ای منعقد شود و در آن مدت تعیین نشده باشد پرداخت اقساط مال الاجاره از قرار روز، ماه و یا سال تعیین شده باشد مطابق ماده ۵۰۱ قانون مدنی، عقد اجاره برای مدتی که برای پرداخت اقساط مال الاجاره تعیین شده است منعقد می شود. اما در خصوص مازاد بر آن مدتهای دوم، سوم و ... میان حقوقدانان اختلاف نظر وجود دارد. بطور کلی می توان گفت که تعیین مدت در عقد اجاره فی نفسه موضوعیت ندارد بلکه طریقت دارد و اگر متعاقبین به هر نحو بتوانند موضوع معامله با توجه به ماهیت آن با ذکر مدت، با تعیین مسافت، با تعیین مقدار و بر این اساس مشخص نمایند عقد اجاره صحیح است. با این تفسیر باید قدری ماده ۴۶۸ را تعدیل نمود که می توان به ماده ۵۰۷ توسل جست. این ماده می گوید مدت اجاره است یا به بیان مسافت و محلی که راکب یا محمول باید به آنجا حمل شود.

کلمات کلیدی:

عقد، اجاره، قواعد اختصاصی، تعیین مدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1284037>

